

[Erhard Jakobsen]

samarbejde, hvorved jeg ikke forstår, at man snakker sammen her og dér og alle vegne, men at man prøver at organisere noget overstatsligt i Europa, må jeg sige, at jeg i hvert fald ikke er utilfreds med, at vi nu er nået så langt, at der er så mange vælgere, der interesserer sig for det, og at der er så mange, der giver tilslutning til, at arbejdet fortsætter – utilfredsstillende, som det har været på en række punkter, uden at opnå resultater på en lang række punkter, men dog alligevel sådan at vi, der har været med, har kunnet se, at der var mening i at fortsætte. Jeg synes, der er noget sundt i, at et antal vælgere, som har stået uforstående over for eller uklare over for, hvad der foregik, har valgt det standpunkt at blive hjemme og lade være med at stemme. Jeg havde nær sagt, man kunne ønske, det samme skete ved folketingsvalg. Der er nok adskillige, der lader sig hidse op af et eller andet og stemmer sådan, at de fortryder det senere. (*Munterhed*). Ja, jeg forstår, at mange af dem, der er vant til at hidse op, nikker bifaldende og forstående til det.

Jeg mener ikke, at en høj stemmeprocent i sig selv er noget attråværdigt. Jeg mener, at det, der er afgørende, er, at man kan sige: nu ved vi, hvad folk vil. For mig er der i hvert fald et ganske klart direktiv; jeg ved, at hver eneste stemme, som mit parti har opnået, er en besked om, at gå ned og fortsætte for at fremme samarbejdet i Europa. Jeg ville gerne fremme det meget mere, end jeg på forhånd ved der er mulighed for.

Jeg ved, at hverken England eller Frankrig giver store muligheder for at få noget, der ligner et snævrere samarbejde, på en række vigtige punkter, men jeg ved i hvert fald, at der er et stort antal vælgere – ikke et flertal, men et stort antal vælgere – der ønsker at se større resultater end det, man har kunnet opnå i EF indtil videre. Jeg tvivler ikke om, at vores regering vil arbejde i samme retning, og jeg kan i hvert fald love, at vi, som fik vælgernes og trods alt vælgerflertallets tilslutning til at være positive, føler mandat til at fortsætte i den ånd, som har rådet dernede hidtil.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke kolleger i dette høje ting, som på en smuk og værdig måde har været med til i de seks år at give Danmark et godt navn i EF. Jeg håber, at vi, der nu med tingets godkendelse bag os med vælgernes tilslutning rejser derned, kan

gøre det lige så værdigt og lige så smukt, så Danmark stadig væk kan stå som en respekteret nation i det samarbejde, som skal lykkes, og som vil lykkes.

Steen Folke (VS):

Det, der får mig til at tage ordet, er ikke de forskellige uregelmæssigheder, der har været i forbindelse med EF-valget, og som der er redegjort for i betænkningen fra udvalget til valgs prøvelse. Enkelte af uregelmæssighederne er i og for sig bemærkelsesværdige nok – bl. a. at valget slet ikke har været afholdt i en bestemt grønlandsk bygd – men jeg vil ikke sætte spørgsmålstegn ved, at det i det store og hele er gået rigtigt til.

Jeg vil heller ikke kommentere valgets resultat, selv om det på mange måder var både bemærkelsesværdigt og udmærket set ud fra vores vurdering, men det var der jo lejlighed til umiddelbart efter valgets opgørelse, og jeg skal ikke gentage nogen af de ting, der blev sagt ved den lejlighed.

Når jeg alligevel tager ordet, er det for at motivere, hvorfor VS' folketingsgruppe ikke agter at deltage i den afstemning, der skal finde sted om lidt, om indstillingen fra udvalget til valgs prøvelse. Det hedder i denne indstilling bl. a.:

»Folketinget godkender det den 7. juni 1979 i Danmark afholdte valg af 15 repræsentanter til Europa-Parlamentet.«

Det vil vi ikke være med til. VS har hele tiden været modstander af valgets afholdelse. Vi anerkender ikke det såkaldte Europa-Parlament som institution, og vi stemte imod loven om det direkte valgs afholdelse.

Da valget ikke lod sig forhindre, mente vi som de øvrige EF-modstandere, at det var nødvendigt at deltage i det for ikke at overlade hele arenaen til EF-tilhængerne. Men vi stemte også imod den lov, hvorefter de danske EF-parlamentarikere skal aflønnes, og vi agter i fremtiden at stemme imod disse bevilninger såvel som andre bevillinger, der har at gøre med EF-Parlamentet og EF i det hele taget. Denne holdning er selvsagt af principiel art og uden sammenhæng med, om vi selv er repræsenteret i EF-Parlamentet eller ej.

I forlængelse af denne holdning vil vi ikke nu, efter valgets afholdelse, tilslutte os en indstilling, som udtrykkelig godkender det